Η ΜΟΙΡΑΣΙΑ ΤΟΥ ΜΥΑΛΟΥ ΑΠΌ ΤΟΝ ΥΨΙΣΤΟ ΣΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Οι Έλληνες στην αρχαιότητα μεγαλούργησαν με ότι καταπιάστηκαν. Λογικό ήταν να μη τους ξεφύγει και το κεφάλαιο "Μύθοι". Ασχολήθηκαν και με αυτό και το ανέπτυξαν τόσο πολύ που έγιναν οι μεγαλύτεροι παραμυθάδες της εποχής. Σε μας, στους σύγχρονους Έλληνες, από το τεράστιο πνεύμα των αρχαίων μας πέρασε μέσω DNA μόνο η τέχνη του παραμυθιού. Τους μοιάσαμε και γίναμε και εμείς πρώτοι στο παραμύθι. Ένας παραμυθάς έγινα και εγώ σαν καλός απόγονος τους.

Να και ένας δικός μου μύθος

Μόλις ο Δημιουργός τελείωσε με την διαμόρφωση και τακτοποίηση της πρωτόγονης ύλης δημιουργώντας τελευταία και το πνευματικό ον, τον άνθρωπο, για να διαφεντεύει με το μυαλό του όλα όσα έφτιαξε ασχολήθηκε και με τη μοιρασιά του πνεύματος. Επειδή όμως βασίλευε και η τελευταία έβδομη μέρα της δημιουργίας που είχε στη διάθεση του και κουρασμένος όπως ήταν σκέφτηκε και αποφάσισε ολόκληρο το πνεύμα να το εγκλωβίσει σε μια τεράστια δεξαμενή και από εκεί με μεγάλες αρτηρίες να το διοχετεύσει σ΄ όλη την πλάση Του. Τυχαία, εκείνη τη στιγμή στέκονταν πάνω από τη σημερινή Ελλάδα και συγκεκριμένα πάνω από τη σημερινή Αθήνα.

Με το μικρό Του δαχτυλάκι έφτιαξε ένα βαθούλωμα στο έδαφος που για τα ανθρώπινα δεδομένα έγινε μια τεράστια σπηλιά και εκεί μέσα συμπύκνωσε όλο το πνεύμα, όλη τη σοφία και όλο το μυαλό του σύμπαντος κόσμου. Ύστερα πήρε μια τρίχα από το Θεϊκό Κεφάλι Του και άνοιξε μια οπή για να μπορεί να αναδύεται πνεύμα και στην ατμόσφαιρα, δώρο, ή καλλίτερα αμοιβή για ενοίκιο στους κατοίκους αυτού του τόπου. Με μιας οι κάτοικοι αυτοί, οι λεγόμενοι Αθηναίοι, έγιναν οι σοφότεροι άνθρωποι της γης. Ύστερα ο Θεός με τον δείκτη Του άνοιξε ένα κανάλι, μια σήραγγα, από τη δεξαμενή μέχρι τη βαθιά Ανατολή, και στη συνέχεια με τον ίδιο τρόπο άνοιξε μια άλλη προς βορράν με σκοπό να την επεκτείνει μέχρι τον βόρειο πόλο. Όταν όμως το δάχτυλο Του έφτασε στο σημείο όπου αργότερα είχε χτιστεί ένα χωριό με το όνομα Βρυσικά, Τον πήρε ο ύπνος και μοιραία ο πνευματικός αγωγός σταμάτησε εκεί, σ΄ αυτό το χωριό. Τυχεροί οι Βρυσικιώτες και μαζί τους όλοι οι κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής της ονομασθείσας μετέπειτα Θράκης που στα εδάφη τους έγινε κατά λάθος ο τερματικός σταθμός του πνεύματος.

Να η τρύπα εξαερώ σεως του πνεύματος που βρίσκεται στο ΖΩΝΤΑΝ και από εδώ διαχέεται

Ζωντάν